

Posudek na dizertační práci

Mgr. Andrea Průchová

Figury a stopy paměti. Proměny dynamiky kulturní paměti ve vztahu k vizuální kultuře.

Dizertační práci Mgr. Andrey Průchové jsem již posuzoval v rámci první malé obhajoby, kdy jsem její výzkum podrobněji reflektoval v rozsáhlejší posudku. V stávajícím textu tedy nebudu hodnocení dizertační práce plošně opakovat, ale soustředím se zejména na pasáže, které byly předmětem kritiky a na něž se soustředila diskuze v rámci tzv. malé obhajoby. Zaměřím se též na to, nakolik autorka v rámci přepracování dizertace zohlednila doporučení navržená komisí. Přesto bych v úvodu posudku rád zopakoval pozitivní hodnocení předkládané dizertace. Výzkum Andrey Průchové považuji za originální a přínosný. Oceňuji zejména široce interdisciplinární záběr, funkční přesahy výzkumu do oblasti vzdělávání a odvahy, s níž autorka proniká do různých vědních oborů a snaží se je v souvislosti s problematikou vizuální gramotnosti propojit.

Část mých kritických poznámek se týkala podkapitoly 1.3 "Obrazy a vzpomínání v hodinách dějepisu", v níž jsem postrádal vhled do současné didaktiky dějepisu. Autorka dostatečně nezohlednila, jak tato disciplína nahlíží na problematiku vizuality. Andrea Průchová tyto podněty zohlednila a adekvátně zapracovala. Zapojení pedagogicky a dějepisně-didakticky ukotvených konceptů vizuální komunikace práci prospělo, neboť posílilo aplikovatelnost výzkumných závěrů do praxe vzdělávání o historii (tvorba učebnic a dalších vzdělávacích materiálů).

Andrea Průchová zohlednila doporučení komise, jež poukazovala na až příliš detailní členění práce, a propojila podkapitoly do větších celků. Práci tyto formálně kompoziční úpravy prospěly, neboť zviditelnily celek a přispěly k funkčnímu propojení různých disciplinárních perspektiv (vzdělávání, paměťová studia, teorie médií ad.).

V metodologické části práce autorka upustila od v úvodu formulovaných hypotéz, jež byly předmětem kritických poznámek v rámci malé obhajoby. Členové komise poukazovali na skutečnost, že Andrea Průchová s dotčenými hypotézami v dizertaci nepracuje a že jejich přítomnost v textu působí formálně. Tyto úpravy práci prospěly.

Na základě podnětů z první obhajoby autorka přepracovala a rozšířila podkapitulu 2. 1. "Pohled v biologickém a společenském smyslu", přičemž rozvedla více přístupů k problematice vizuality. Konceptuální inspirace návazně využila při výzkumu role obrazů v historických materiálech. Rozšíření podkapitoly přispělo k lepšímu osvětlení teoretického rámce výzkumu vizuální složky učebnic a muzejní expozice.

Komise autorce vytýkala, že text dizertace není vhodně doplněn dostatečným množstvím empirických dat, jež by byla přehledně uspořádána v tabulkách (data byla shromážděna v externí příloze). Andrea Průchová tyto podněty zohlednila a doplnila výzkumné kapitoly 6 až 9 větším počtem přehledových tabulek. Podařilo se jí data doplnit, což přispělo k zpřehlednění a zpřístupnění výzkumných závěrů.

V závěru posudku konstatuji, že autorka přistoupila k posudkům oponentů a ke kritickým podnětům komise z první obhajoby velmi zodpovědně, naprostou většinu návrhů zohlednila a vhodným způsobem je zapracovala do celku práce.

Vzhledem k výše rozvedenému bych chtěl zdůraznit, že předkládaný text s přehledem splňuje nároky kladené na tento typ závěrečných prací a já tak mohu dizertaci Andrey Průchové doporučit k obhajobě.

Kamil Činátl, Ph.D.

7. 4. 2018

Ústav českých dějin FFUK